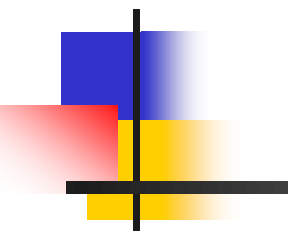

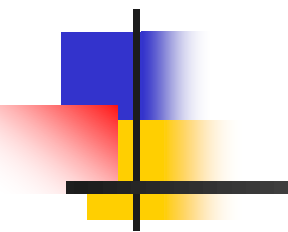
**Косметологія - наука про
мистецтво робити
здоровим і красивим
людське обличчя і тіло.**

Косметологія

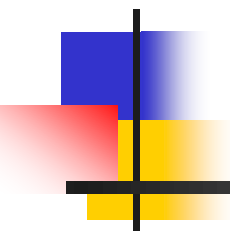
■ наука, яка вивчає методи діагностики, профілактики та лікування захворювань, ліквідацію косметичних недоліків шкіри, вроджених і набутих дефектів .

КОСМЕТОЛОГІЯ

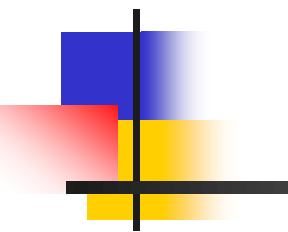
-
- МЕДИЧНА
 - ЛІКУВАЛЬНА
 - ДЕКОРАТИВНА

ЛІКУВАЛЬНА

консервативна

-
- електрокоагуляція,
 - електроепіляція,
 - процедури
міостимуляції,
 - АНА- пілінги

Хірургічна

- ліпосакція,

- пластична
хірургія.

ІСТОРІЯ ВИНЕКНЕННЯ КОСМЕТИКИ

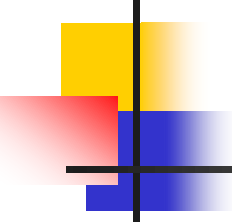
Історія створення косметики йде з глибокої давнини. Перші згадки приходяться на 3 тис. - 2 тис. рр. до н.е. А конкретніше - у Єгипті, при розкопках, були виявлені перші креми, фарби із сурми й сажі для повік.

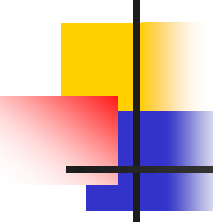
Стародавній Єгипет –
батьківщина
косметики. У цій
країні мистецтво
прикрашати обличчя і
тіла досягло
найвищого розвитку.

Любов єгиптян до косметики була настільки велика, що навіть священною твариною в храмах (кобрам, крокодилам, кішкам, бикам) малювали кола навколо очей фосфоруючими фарбами

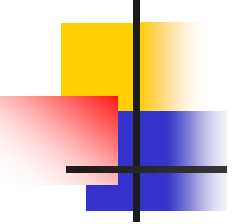

Статуям яскраво
вимальовували очі,
заповнюючи райдужну
оболонку прозорим
кварцитом і на місце
зіниці, вставляючи
блискучу краплю
кришталю. У результаті
очі починали володіти
неповторним
гіпнотичним впливом.

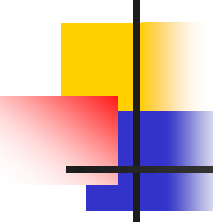
Дуже популярні були засоби для відбілювання обличчя. Так, відомо, що Клеопатра для збереження ніжності і білизни шкіри використовувала мазь, основним компонентом якої був подрібнений крокодиловий послід разом з білилами.

У стародавньому Єгипті прекрасно знали всі цілющі і косметичні властивості ароматичних масел і пахощів, які дуже цінувалися і коштували так дорого, що їх прирівнювали до коштовностей і зберігали в спеціальних скриньках із сандалового дерева.

У Римській імперії красуні широко використовували косметику вже в середині I ст. нашої ери. Сурма слугувала тушшю для вій і тінями, крейда – пудрою; пемзою чистили зуби, хною фарбували волосся, використовувалися також засоби для його видалення.

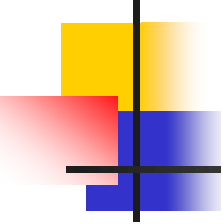

Уже в Стародавні віки хітом у модній тенденції косметики стала бліда шкіра, яка була ознакою багатства, а рум'янець – користувався популярністю у жінок легкої поведінки.

Високого розвитку косметика досягла і у народів Близького і Середнього Сходу. Там винайшли духи, туалетну воду, фарби для волосся.

На Далекому
Сході – в Кореї,
Китаї, Японії –
косметиці
надавали
особливого
значення.

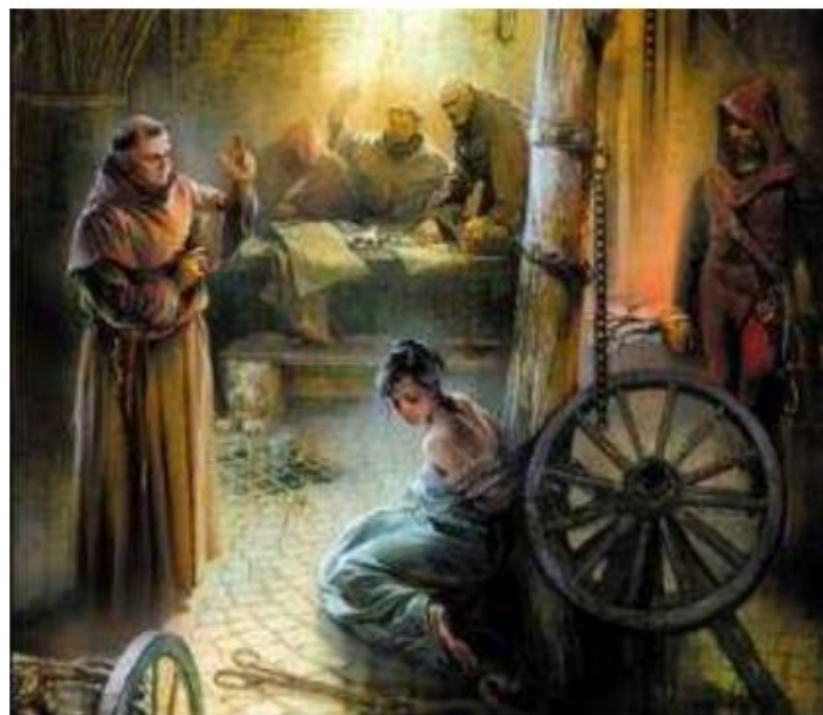

Найбільш вправними
в мистецтві макіяжу
були японські гейші.
В їхніх образах
відчувався
вишуканий смак.
Гейші витрачали
години на мейкап.

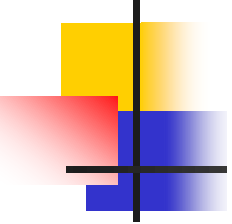

В епоху Ренесансу використання відбілюючих засобів в косметиці було небезпечним для здоров'я та життя людей, бо до складу пудри (винайшла сеньйора Тоффана) входив миш'як.

В епоху Середньовіччя для декоративної косметики настали важкі часи. Нафарбовані губи і підведені очі прирівнювалися святою інквізицією до прояву чаклунства.

В Англії в 1779 р. був прийнятий закон, який говорив, що "... всяка жінка будь-якого віку, будь то дівиця, заміжня або вдова, якщо за допомогою духів, помад, рум'ян ... спокусить підданого його величності, буде судима як за чаклунство, і шлюб буде вважатися недійсним".

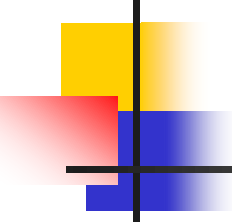

У Францію в моду поступово увійшли рум'яна і помада, що слугували для надання більш здорового кольору обличчю, як припускали французькі модниці. В основному, косметика містила природні компоненти, трави, ягоди, воду.

Нерідко французькі аптекарі, що займалися розробкою чергового косметичного засобу, додавали в нього ртуть і азотну кислоту (речі небезпечні для життя). Мабуть, саме тоді з'явилася приказка “Краса вимагає жертв”.

У Київській Русі користувалися фарбами “з городу”: для рум’ян брали скибочку буряка, для губ – плоди малини або вишні, для брів і очей – шматочки вуглинка і наліт сажі. Сільські модниці досягли майже віртуозної майстерності в користуванні цими нехитрими засобами. “Червона губами, чорна бровами ...”

Нині кожна людина у світі хоче бути красивою.
І кожен по-своєму “йде до краси”. Головне – в
усьому знати міру і бути красивим духовно.

